

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, M. DCC. XIX.**

Casus VI. Argumentum. Neophitus promotus ab Episcopo ad SS. Ordines,
& provisus de beneficio Ecclesiastico Jurispatronatus, an, & quando non
indigeat absolutione cum rehabilitione ad ordines, nec ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

juramentum Oratoris; in reliquis verò exquiri debere testimoniales Ordinariorum eorum Locorum, in quibus moram traxit; quia cùm ibi canonico aliquo impedimento irretiri potuerit, proinde necessariæ videntur testimoniales Ordinariorum, prout ab hoc Canone prescribitur.

Et ita resolutum fuit ab eadem S. Congregatione in Romana 21. Maii 1718.

ARGUMENTUM.

Neophitus promotus ab Episcopo ad sacros Ordines, & provisus de Beneficio Ecclesiastico Jurispatronatus an, & quando non indigeat absolutione cum rehabilitatione ad Ordines, nec nova provisione Beneficiorum.

S U M M A R I U M.

- 1 Neophiti, an, & quando sint irregulares.
- 2 Promotus ad Sacerdotium capax est consequendi beneficia absque ulla dispensatione.
- 3 Filii Hæreticorum sunt incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum; secus nati à Parentibus Turcis.
- 4 Promovendi ad Episcopatum debent esse nati à Parentibus Catholicis secus promovendi ad alia Beneficia inferiora.

C A S U S V I .

Joannes Baptista Simon Vivier natus à Patre, & Matre Turcis, Sacramentum Baptismi recepit in infantili ætate, & omnibus sacris Ordinibus, non excluso Presbyteratu, fuit initiatus ab Episcopo Melevitano, qui suæ originis perfectam notitiam dicitur habuisse. Assumptus etiam fuit ad officium Substituti Cancelariae Curiæ Episcopalis, & ab Ordinario fuit provisus de Beneficio Ecclesiastico jurispatronatus Laicorum; Cumque Sedes Apostolica alterum eidem Beneficium contulerit; Quæsum fuit à S. Congregatione Concilii.

Primo = An Orator indigeat absolutione cum rehabilitatione ad Ordines.

Secundo = An indigeat nova provisione Beneficiorum = & quatenus affirmativè.

Tertio = An eidem indulgenda sit absolutione cum rehabilitatione ad Ordines, & cum nova Beneficiorum provisione =

Quæ omnia prout infrà resolvenda dicebam; Ad primum nimurum negativè. Tum quia Orator fuit promotus ad Ordines ab Episcopo Melevitano cum facultate sibi tributa eum ordinandi in quadam Epistola S. Officii ipsi scripta de anno 1696. Tum etiam quia licet Neophiti sint irregulares juxta Canones à Gratiano relatos dispt. 48. hoc tamen procedit in his, qui fuerunt baptizati in adulta ætate, & qui de recenti conversi sunt, juxta Suarez de censur dispt. 43. sect. 3. conclus. 2. n. 5. non verò applicatur illis, qui in infantili ætate constituti Baptismum receperunt; sicuti nec procedit, quo ad eos, qui licet Baptismum in adulta ætate receperint, post aliquod nihilominus temporis intervallum, & experimentum, idonei ab Ordinario reputantur pro sacrorum Ordinum receptione, juxta Gibalin. de Irregul. cap. 3. proposit. 3. Diana in editione coordinata tom. 5. tract. 5. resol. 47. Suarez ubi supra nu. 6. & seq. Sanchez in præcept. De cal. lib. 2. cap. 28. num. 11. Bonacim. oper. moral. tom. 1. de Irregul. quæst. 2. punct. 1. propos. 3. num. 5. Corrad. in præcept. dispens. lib. 3. cap. 7. num. 2. & seq. Ricciul. in tract. de Neophit. cap. 3. sub nu. 4. §. Pugnantes. Et optimè ponderavit R. P. D. meus Lambertinus in Folio impresso, & ab ipso eruditè extenso.

2 Ad secundum pariter negativè; Orator namque jam est promotus ad Sacerdotium, ac proinde capax est consequendi beneficia absque ulla dispensatione. Ricciul. de Neophit. cap. 4.

3 Non obstat Textus in cap. Quicumque §. Hæretici de hæret. in 6.; nec Constitutio 6. Gregorii XIV. §. 9. De qua supra Can. XXI.; quia Textus loquitur de Filiis hæreticorum, & dicit eos esse incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, non verò de nato à Parentibus Turcis, & Constitutio loquitur de promovendis ad Episcopatum, qui debent esse nati à Parentibus Catholicis; non verò de promovendis ad alia beneficia inferiora. Ex quibus sequitur ad tertium esse satis provisum.

Et ita resolutum fuit ab eadem Sacra Con-

Congregatione in Melavitana 13. Augusti
1718.

ARGUMENTUM.

Episcopus an, & quando teneatur conferre Clericatum nominato ad Beneficium Ecclesiasticum; & an quis promoveri possit ad titulum Cappellaniæ, seu Beneficii amovibilis.

SUMMARIUM.

- 1 *Reposita est in libertate Episcopi propriis subditis Ordines concedere, vel denegare.*
Intellige ut nu. 5.
- 2 *Renitenia Episcopi in concessione Ordinum est laudabilis.*
- 3 *Episcopus ex justa causa denegare potest Ordines etiam arctatis.*
- 4 *Laborans morbo epileptico est incapax se promovendi ad Sacerdotium.* Intellige ut nu. 7.
- 5 *Vocatus à Fundatore ad Beneficium, vel nominatus à Patrono, dicitur quodammodo arctatus primam Tonsuram suscipere.*
- 6 *Non potest quis promoveri ad titulum Cappellaniæ, sive Beneficii amovibilis.* Limita ut nu. 10.
- 9 *Nec ad titulum Cappellaniæ merè Laicus.*

CASUS VII.

Quidam Fundator auctoritate Ordinarii fundavit, & erexit beneficium habitu Sacerdotale, cum reservatione jurif patronatus tam activi, quam passivi favore suæ familiæ; vacato beneficio per obitum ultimi Rectoris, Patronus nominavit ad illud Titum ejus Filium de Familia à Fundatore prædilecta, qui cùm esset Laicus preces porrexit Episcopo, ut ipsum Clericali Tonsura initaret; Episcopus autem sub prætextu, quod esset Filius unicus, & inhabilis ad Sacerdotium, eo, quod olim passus fuit deliquium, quod dubitabatur processisse ex accidenti epileptico, denegavit eidem hujusmodi Clericatum; queritur proinde in hoc casu an Episcopus teneatur ei conferre Clericatum?

- 1 Respondendum videtur negativè; Quoniam reposita est in libero Episcoporum arbitrio, propriis subditis Ordines concedere, vel denegare, non solum de jure antiquo ad Text. in cap. Ad aures de temp. ordin., verum etiam ex jure novissimo sacri Concilii Tridentini cap. 2. sess. 21. de reform. ibi = *Nisi illi, quos Episcopi judicaverint assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum* = & valde laudabile est in Episcopo, quod ipse sit potius renitens, quam facilis in concessione ordinum sanctius est paucos bonos, quam multos malos habere Ministros, ut monuit Clemens in Can. Tales dif. 23. ibi = *Tales ad ministerium elegantur Clerici, qui dignè possint Dominica Sacra menta tractare; Melius est enim Domini Sacerdoti paucos habere Ministros, qui possint dignè opus Dei exercere, quam multos inutiles, qui onus grave Ordinatori adducant* = Non obstat, quod Titius ut potè vocatus ab ipsomet Fundatore ad hujusmodi beneficium sit arctatus; siquidem Episcopus ex justa causa denegare potest Ordines etiam arctatis, ut probat R.P.D. meus Petra, in comment. ad Constat. Apostolic. tom. I. pag. mibi 326. num. 23. In præsentiarum duplex concurrere videtur causa, prima est, quod Titius sit Filius unicus, ex quo dubitari potest ipsum Clericalem militiam assumere velle, non ut fidelem cultum Deo præstare possit, sed ad effectum fugiendi sæculare judicium, Fagnan. in cap. Cùm sit ars de stat. & qualit. n. 14. 4 Altera, quia dubitatur eumdem esse subiectum accidenti epileptico; & consequenter est incapax se promovendi ad Sacerdotium, infra annum, prout dictum beneficium requirit, ad Text. in Can. 3. dif. 33.
- 5 His tamen minimè attentis censeo in hoc casu, Episcopum teneri promovere Titum ad primam tonsuram; Distinguendum est enim quoad Promovendos ad Ordines, inter arctatos, & non arctatos, certum est Episcopum habere liberam facultatem concedendi, vel denegandi Ordines eis, qui non sunt arctati juxta auctoritates superiùs relatas, tenetur tamen promovere ad Ordines eos, qui sunt arctati, vel ratione Ordinis, nimurum ex eo, quia habeat e. g. Subdiaconatum, iste enim non tenetur stare in tam stricto statu